

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/88/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614010240
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kamil Ivánek
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1614010240.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Kamila Ivánka a členiek senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci obžalovaného N. H., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp.zn. 1T/91/2014 zo dňa 15.04.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. októbra 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného N. H., nar. XX.XX.XXXX v W. I. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný N. H. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v mieste svojho trvalého bydliska a všade tam, kde sa zdržiaval v období od 01.06.2012 až doposiaľ, si riadne a včas neplnil svoju vyživovaciu povinnosť na svoju dcéru mal. K. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bydliskom G., R. č. XX, hoci mu táto povinnosť vyplýva z § 62 a nasl. Zákona o rodine a taktiež mu bola deklarovaná rozsudkom Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši č.k. 13C/112/02-48 zo dňa 14.03.2003, právoplatným dňa 10.05.2003, ktorým bol zaviazaný prispievať výživou na dcéru sumou 2.000,- Sk (66,39 €) vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, a následne rozsudkom Okresného súdu Malacky č.k. 8P/321/2011-51 zo dňa 10.07.2012, právoplatným dňa 04.03.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava č.k. 11CoP 491/2012-70 zo dňa 05.02.2013, ktorým mu bolo zvýšené výživné na dcéru mal. K. H. na sumu 200,- €, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, pričom za rozhodujúce obdobie neplnenia si vyživovacej povinnosti v čase od 01.06.2012 doposiaľ mu bola upravená výška výživného pre potreby trestného konania predbežnou otázkou podľa § 7 ods. 1 Tr. por. vo výške 66,39 € vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, čím mu takto vznikol dlh na bežnom výživnom vo výške 1.056,39 €, k rukám matky oprávnenej z výživy K. I. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. č. XX, H..

Súd prvého stupňa pre uvedený prečin obžalovanému N. H. podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere jeden rok. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní dva roky. Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. a § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. uložil obžalovanému povinnosť, aby v skúšobnej dobe zaplatil zameškané výživné.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný N. H..

V písomných dôvodoch prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že má za to, že skutkový stav nebol zistený tak, aby o ňom neboli dôvodné pochybnosti. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že je v schopnostiach a možnostiach obžalovaného plniť vyživovaciu povinnosť v takom rozsahu, v akom určil súd. Rovnako nebolo preukázané zavinenie obžalovaného ako obligatórny

znak skutkovej podstaty trestného činu, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu. Je potrebné zistiť zárodkové pomery obžalovaného v rozhodnej dobe ako aj to, či si mohol plniť vyživovaciu povinnosť aspoň čiastočne. Obžalovaný je v súčasnosti nezamestnaný, je poberateľom dávky v hmotnej núdzi. Jeho reálny mesačný príjem predstavuje sumu 62,50 Eur ako dávka v hmotnej núdzi a 65,50 Eur ako príspevok na bývanie. Neplnenie vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného nie je spôsobené jeho zavinením, keďže objektívne nemá dostatočný príjem na to, aby svoju povinnosť riadne plnil.

Obhajca ďalej namietal, že z odôvodnenia rozsudku dostatočne nevyplýva, ako súd dospel k zníženiu výživného na výšku 66,39 Eur, v ktorej časti je rozsudok nepreskúmateľný. Súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pričom na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Tiež poukázal na to, že rozsudok je pre nedostatočné odôvodnenie nepreskúmateľný. Navrhol preto, aby odvolací súd „zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Malacky zo dňa 15.04.2015, sp. zn. 1T/91/2014 a vec mu vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie vo veci alebo aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a vo veci rozhodol sám tak, že oslobodí obžalovanú spod obžaloby“.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajkyňa obžalovaného uviedla, že v plnom rozsahu poukazuje na dôvody písomného odvolania, ktoré boli na verejnom zasadnutí oboznámené. Navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa Krajskej prokuratúry Bratislava uviedla, že napadnuté rozhodnutie považuje za správne a zákonné vo všetkých výrokoch, preto navrhla podané odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obžalovaný N. H. na verejnom zasadnutí uviedol, že ľutuje, že sa stala taká vec, ale jeho finančná situácia mu nedovoľovala posielat' viac, a to najmä z toho dôvodu, že nemohol nájsť zamestnanie v trvalom pracovnom pomere ale len brigádne. Teraz má sľúbenú prácu, bude posielat' toľko, koľko bude možné v rámci jeho možností.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por., a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie o obžalobnom návrhu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por., a tieto dôkazy aj správne jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne vyhodnotil.

Na základe vykonaného dokazovania aj odvolací súd konštatuje, že spáchanie žalovaného prečinu bolo obžalovanému jednoznačne a bez ďalších pochybností preukázané tak, ako to vyhodnotil prvostupňový súd, a to jednak výpoveďou obžalovaného, z výpovedí ktorého vyplynulo, že neplatí výživné na dcéru, iba čiastočne podľa svojich možností, pretože nemá dostatok finančných prostriedkov, v regióne kde býva, je ťažké nájsť prácu. Pracoval v personálnej agentúre, kde bol pracovný pomer ukončený v skúšobnej dobe, občas pracoval brigádnicke. Žije s partnerkou, s ktorou má dieťa. V lete roku 2014 si jeho priateľka kúpila vozidlo Q. I. za 600,- Eur, toho času je priateľka na materskej dovolenke. Uviedol zároveň, že

má výdavky, a to nájomné a inkaso, splátky úveru a úverovej karty, internet, telefón, doprava a strava, náklady na maloleté dieťa. S priateľkou majú spolu príjem asi 320 Eur a rozdiel v nákladoch vyrovnávajú pôžičkami od známych, rodičov a súrodencov. Takto bude žiť, pokiaľ nebude určené mesačné výživné tak, aby s jeho výškou bol spokojný a mohol užiť aj svoje druhé dieťa. Potom sa riadne zamestná.

Spáchanie žalovaného prečinu obžalovaným je preukázané i výpoveďou svedkyne K. Y., ktorá podrobne uviedla, ako obžalovaný prispieval resp. neprispieval na výživné dcéry. Aby dcéra netrpela hmotnou núdzou, pokiaľ jej to zdravotný stav dovoľoval, mala svedkyňa viac zamestnaní. Z listinných dôkazov vyplýva, že obžalovaný je otcom maloletej.

Okresný súd správne a zákonne predbežnou otázkou vyriešil a upravil výšku výživného, čo v odôvodnení napadnutého rozsudku aj podrobne odôvodnil a vyhodnotil skutočnosti, ako sú: ďalšie vyživovacia povinnosť obžalovaného, obžalovaný je poberateľom dávky v hmotnej núdzi, nevlastní žiaden majetok väčšej hodnoty. Z uvedených dôvodov potom správne ustálil výšku vyživovacej povinnosti obžalovaného na sumu 66,39 Eur, teda na výšku výživného, ktorá bola obžalovanému určená v civilnom konaní dňa 14.03.2003 a nevychádzal z výšky mesačného výživného v sume 200 Eur, ktorá mu bola určená od 01.09.2011 rozsudkom civilného súdu v rámci konania o zvýšení výživného. Správne upravil výšku výživného (na rozdiel od zákonom určenej minimálnej výšky výživného ustálenej v obžalobe) aj s poukazom na vyjadrenie predchádzajúceho zamestnávateľa, ktorý uviedol, že od roku 2011 sa pracovná morálka obžalovaného výrazne zmenila, bol upozorňovaný na efektívne dodržiavanie pracovného času a pracovných predpisov a postupov. Pracovný pomer bol s ním ukončený dohodou. Správne v tejto súvislosti vyhodnotil aj postoj samotného obžalovaného, ktorý sám pred súdom uviedol, že sa riadne zamestná až vtedy, keď mu bude určená výška výživného, s ktorou bude spokojný.

Súd prvého stupňa vyhodnotil takto vykonané dokazovanie podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne a dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil skutku uvedeného v rozsudku a preto správne ustálil, že žalovaný skutok sa stal tak, ako je uvedený v napadnutom rozsudku a to na základe vykonaného dokazovania, v rámci ktorého bolo vyprodukovaných dostatok dôkazov, ktoré preukazujú skutkový stav a aj jednoznačne usvedčujú obžalovaného.

Čo sa týka odvolacích tvrdení obžalovaného prezentovaných v písomných dôvodoch jeho obhajcom, krajský súd poukazuje na vyššie podrobne uvádzané skutočnosti, pričom opätovne pripomína, že súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav veci, pričom na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zároveň rozhodnutie súdu vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Napadnutý rozsudok je dostatočne a vyčerpávajúco odôvodnený vo všetkých jeho výrokoch.

S poukazom na ustanovenie § 317 ods. 1 Tr. por. si odvolací súd v celom rozsahu osvojil odôvodnenie napadnutého rozsudku a odkazuje na jeho príslušnú časť, bez potreby v celom rozsahu ho opakovať.

Správne teda postupoval súd prvého stupňa, keď obžalovaného uznal za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. tak po stránke subjektívnej ako i po stránke objektívnej, nakoľko ako trestne zodpovedný subjekt najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojej maloletej dcére, pričom čin páchal po dlhší čas.

Odvolací súd nezhliadol pochybenia ani vo výroku o treste v napadnutom rozsudku. Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu rešpektoval účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. a jeho druh a výmeru určil v súlade s hľadiskami vyjadrenými v § 34 ods. 4 Tr. zák.

Keďže obžalovaný N. H. spáchal prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., základná sadzba je daná rozpätím jeden rok až päť rokov. Správne postupoval súd prvého stupňa, keď v súlade s § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, a správne zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. j) Tr. zák.

Z uvedeného teda vyplýva, že pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je 1:0, v dôsledku čoho podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. sa horná hranica základnej trestnej sadzby znižuje o jednu tretinu na rozpätie

jeden rok až tri roky a osem mesiacov. Súd prvého stupňa zároveň nepochybil keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere jeden rok, čo pri upravenom rozpätí je na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby. Odvolací súd zastáva názor, že v danom prípade účel trestu možno dosiahnuť vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije, ako aj s prihliadnutím na okolnosti tohto konkrétneho prípadu, uložením trestu v danej výmere.

Taktiež súd prvého stupňa postupoval v súlade s § 49 Tr. zák. a nasl., keď obžalovanému výkon takto uloženého trestu podmiennečne odložil na primeranú skúšobnú dobu, v rámci plynutia ktorej mu uložil povinnosť zaplatiť zameškané výživné.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu ktoréhokoľvek z výrokov napadnutého rozsudku, preto odvolanie obžalovaného N. H. ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.